

3. V případě kladné odpovědi Soudního dvora na druhou otázku:

Brání článek 6 směrnice 2001/86/ES použití práva toho členského státu, v němž má SE nyní sídlo, na dodatečné provedení postupu vyjednávání, pokud „SE bez zaměstnanců“ byla v jiném členském státě zapsána do rejstříku bez předchozího provedení tohoto postupu a ještě před přemístěním sídla se stala ovládací společností dceřiných společností v několika členských státech Evropské unie, které mají zaměstnance?

4. V případě kladné odpovědi Soudního dvora na třetí otázku:

Platí to rovněž tehdy, pokud stát, v němž byla tato „SE bez zaměstnanců“ poprvé zapsána, vystoupila po přemístění jejího sídla z Evropské unie a její právo již neobsahuje žádná ustanovení upravující postup vyjednávání o zapojení zaměstnanců v SE?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ze dne 8. října 2001 o statutu evropské společnosti (SE) (Úř. věst. 2001, L 294, s. 1; Zvl. vyd. 06/04, s. 251).

(²) Směrnice Rady 2001/86/ES ze dne 8. října 2001, kterou se doplňuje statut evropské společnosti s ohledem na zapojení zaměstnanců (Úř. věst. 2001, L 294, s. 22; Zvl. vyd. 06/04, s. 272).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Nesebar (Bulharsko) dne 5. prosince 2022 – „Vodosnabdjavane i kanalizacia“ EAD v. PQ

(Věc C-744/22)

(2023/C 71/20)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rajonen sad Nesebar

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Vodosnabdjavane i kanalizacia“ EAD

Žalovaný: PQ

Předběžné otázky

1. Jsou ustanovení čl. 2 odst. 5 a čl. 7 odst. 2 bodu 1 nariadenia 1 ot 09.07.2004g. za minimalnité razmeri na advokatskíte vaznagraždenia (nařízení č. 1 ze dne 9. července 2004 o minimálních odměnách advokátů), která se použijí podle čl. 47 odst. 6 graždanski procesualen kodeks (občanský soudní řád, dále jen „GPK“) a která upravují pravidla pro stanovení odměny zástupce v nepřítomnosti žalovaného, pro cíle řízení, jako je řízení v původní věci – o žalobě proti spotřebiteli na zaplacení nepatrné spotřeby vody – v souladu s čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii ve spojení s čl. 169 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, jestliže je spotřebiteli v případě neúspěchu rozsudkem uložena rovněž povinnost nahradit náklady na zástupce v nepřítomnosti podle čl. 78 odst. 1 GPK?
2. Je pravidlo o ustanovení o stanovení zástupce v nepřítomnosti pro případ, že spotřebitel není k zastížení na své adrese, které je zakotveno v čl. 47 odst. 6 GPK ve spojení s čl. 26 odst. 1 zakon za pravната pomošt (zákon o právní pomoci) a podle něhož odměnu stanoví soud, přičemž existuje možnost stanovit ji částkou nižší, než je minimální částka, zatímco pro jmenování zástupce v nepřítomnosti je příslušný jiný orgán, totiž Rada advokacie, která může podle vlastního uvážení a pouze z důvodu nesouhlasu s odměnou stanovenou soudem odepřít jmenování zástupce v nepřítomnosti, slučitelné s čl. 19 odst. 1 SEU ve spojení s čl. 169 odst. 1 SFEU?
3. Je soud oprávněn přímým použitím unijního práva a zejména ustanovení čl. 19 odst. 1 SEU ve spojení s čl. 169 odst. 1 SFEU při odmítnutí jmenovat advokáta zástupcem v nepřítomnosti použít jiná ustanovení k zajištění ochrany práv spotřebitele v řízení před soudem, která se podle vnitrostátního práva Bulharské republiky v takových případech v zásadě nepoužijí, jako je například poskytnutí právní pomoci podle čl. 95 odst. 1 GPK, aniž o ně spotřebitele požádal?